

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΘΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Η. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ ΕΛΛΙΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΩΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.	Εἰς τὴ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » Ἐσωτερικόν » » 15.	Ὁδὸς Πινακοῦ τῶν
» τοῦ κκ. Φοιτητῶν » » 8.	ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη. — Ἱατρικὴ ἔκθεσις τοῦ 1885, ὑπὸ Γ. Π. Πισπιρῆ (ἐν Καρθασσαρᾷ) (Γέλος). — Περὶ γαλακτικοῦ δάκρυος, ὑπὸ Ἄλ. Σχιμφλε (ἐν Τριπόλει). (Συνέχ). — Περὶ τινῶν οὐχὶ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν θεραπευτικὴν εἰσαχθέντων φαρμάκων, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ) (Συνέχεια). — Κωδεΐνης χρῆσις. — Ὑδροχλωρικὸν ἔξυ κατὰ τῆς δυσπεψίας. — Εἰδοποιήσις Διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσις. — Βιβλ. δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ.

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ. ΚΑΝΕΛΛΗ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐπιρροὴ προδιαθετικῶν αἰτιολογικῶν συνθηκῶν συμφύτων τῷ ἀτόμῳ καθ' ἑαυτὸ (προδιαθετικά τ. ε. αἰτια δόωτερα καὶ ἢ σωματικά).

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ προτιθέμεθα νὰ περιγράψωμεν τὴν ἐπιρροὴν τῶν τῷ ἀτόμῳ συμφύτων αἰτιολογικῶν προδιαθετικῶν ἄντων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς πνευμονικῆς φυματιώσεως, ἔχον οἷτινες ἐπέχουσι θέσιν εὐνοϊκοῦ ἐδάφους ἢ μέσον κατὰ τοὺς πλείονας τανῶν συγγραφεῖς πρὸς τὰ
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΒ'. 9

ραγωγὴν τῆς πνευμονικῆς φθισιογόνου ἐπεξεργασίας. Οἱ ὄροι ἢ αἱ συν-
θῆκαι αὐταί, αἱ ὡς ἂν τις εἴποι σωματικαὶ ἢ ἐσωτερικαί, εἶναι αἱ ἐξῆς:

1. — **Ἡ ἐπήρεια τῆς ἡλικίας.** — Ἰνα κατὰ Barthez¹⁾ ὀρί-
σωμεν τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἡλικίας ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φυματιώσεως,
δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐνδείξωμεν μόνον τὴν ἀναλογίαν τῶν θανάτων τῶν παρα-
χθέντων κατὰ διαφόρους περιόδους τῆς ζωῆς ἐκ τῶν φυματιωδῶν νόσων
δέον ὅπως λάβωμεν ἐπι ὄψει τὴν χρονολογίαν τῆς ἐμφανίσεως τῶν
νόσων τούτων, τῆς πορείας των, τῆς ἐντοπισθεῖς των καὶ τῆς ἀνατομικῆς
των μορφῆς ἐπὶ τέλους δέον νὰ διακρίνωμεν, παραβάλλοντες τὰς στα-
τιστικὰς, τὴν ἀναλογίαν τῶν φυματιώσεων σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν
τῶν τεθνεώτων, τῆς ἀναλογίας των ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν
τῶν νοσούντων, ὡς καὶ πρὸς ὀλόκληρον τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων. Μέγας
ἀριθμὸς συγγραφέων παρημέλησε τὰς παρατηρήσεις ταύτας καὶ περιω-
ρίσθη νὰ ἐνδείξῃ πόσα ἐν ἐκάστη ἡλικίᾳ ἢ χρονίᾳ τῶν πνευμόνων φυμα-
τίωσις ποιεῖται ὀύματα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν δὲ ταύτην κατὰ Δαμασκηνὸν
ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὅτι ἡ φυματίωσις ἐξασκεῖ τὰς πλείους κα-
ταστροφὰς μεταξὺ τῶν 20 καὶ 30 ἐτῶν.

Ἰδού ἡ καθ' ἡλικίας διανομὴ τῶν φυματιωδῶν ἐπεξεργασιῶν κατὰ
τὸν καθυχητὴν κ. G. Sée.

Ἐμβρυα καὶ ἀρτιγεννήτα. — Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σημειοῦσιν ἐν
ταῖς νεκροτομαῖς ἐμβρύων ἢ ἀρτιγεννητῶν, μάζας λεγομένας φυματιώ-
δεις ἐν τοῖς πνεύμοσι καὶ τοῖς ἀδέσιν.

Ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι 3—4 ἐτῶν. — Παρὰ παιδίους τεθνεῶσι πρὸ
τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας ὁ Hervieux δὲν εὔρεν ἢ δεκάκις μόνον
τὴν φυματίωσιν ἐπὶ 801 νεκροτομῶν.

Ἀπὸ τριῶν ἔως ἀκτῶ ἐτῶν. — Ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἡλικίας
τῶν τριῶν ἐτῶν μέχρις 7 ἔως 8 ἐτῶν ἡ νόσος λαμβάνει μεγίστην ἐπί-
τασιν καὶ τοσαύτην ὥστε ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῶν παιδῶν τὰ δύο τρίτα
τῶν παιδῶν τελευτῶσιν ἐκ φθίσεως (Rilliet καὶ Barthez) ὡς τὰ πολλὰ
παρατηροῦνται πολλάκις φυμάτια τῶν μνηίγγων καὶ τοῦ ἐγκεφάλου
(Roger).

Ἀπὸ 8 ἔως 15 ἐτῶν. — Ὑφίσταται ἐλάττωσις τις σημειουμένη ὑφ'
ὄλων τῶν συγγραφέων.

Ἀπὸ 15 ἔως 25 ἐτῶν. — Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην κέκτηται τὴν
μεγιστὴν τῆς ἐπίτασιν ἡ φυματίωσις, ἐπομένως τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς
συχνότητος.

Ἀπὸ 25 ἔως 35 ἐτῶν. — Τὰ ἄκρα ὄρια τῆς μεγίστης ὀνησιμότητος

1) Etud. statist. de géographie pathol. Annal. hyg. 1862 καὶ in Damaschino
1, 2.

ὕφιστανται μεταξὺ τῆς ἡλικίας 25 ἔως 35 ἐτῶν, ἢ καὶ μέχρι 45 ἐτῶν.

Γῆρας. — Ἡ φυματιώσις δὲν εἶναι οὐδὲ ὅπως σπανία ἐν τῷ γῆρατι,
ὥστερ τὸ γε νῦν ἀποδεικνύουσιν αἱ νεκροτομαὶ αἱ τελούμεναι ἐν τοῖς νο-
σοκομείοις τῶν γερόντων.

Οὐδεμίαν ὄθεν ἡλικίαν ἐξαιρεῖται τῆς νόσου, ἐὰν δὲ ἡ μεγίστη τῆς ἐν-
τασις ὑπάρχει μεταξὺ 15—45 ἐτῶν, τοῦτο προέρχεται κατὰ G. Sée
ἐκ τοῦ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀτόμων τῆς ἡλικίας ταύτης αἱ ἀφορμαὶ τῆς μο-
λύψεως εἶναι μᾶλλον πρόσφοροι καὶ μᾶλλον συχναί. Ἡ μετὰ τὸ 45
ἔτος ἐλάττωσις τῆς φυματιώσεως δὲν προκύπτει κατὰ Jaccoud¹⁾ ἐξ ἀνο-
σίας ἰδίᾳς τῆ ἡλικίας ταύτης, ἀλλ' ἀπλῶς ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κληρονομικὴ διά-
θεσις ἥτις εἶναι συχνωτάτη δὲν ἀφίνει σχεδὸν νὰ ζήσῃσι τοὺς ἐκ κληρονο-
μικότητος τῆ φθίσεως προδιατεθειμένους πέραν τοῦ ὄριου τούτου τῆς ἡλικίας·
αἱ φυματιώσεις αἱ μετὰ τὸ 35ον ἔτος ἀναπτυσσόμεναι εἶναι κατὰ Jac-
coud σχεδὸν ἀεὶ ἐπίκτηται, ἢ δ' ἐλικώδης μορφή σχεδὸν ἡ μόνη ἥτις
παρατηρεῖται. Ἐπιλέγει ὁ κ. Jaccoud ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Binse ἐν ἔτει
1877 ἐβεβαίωσεν ἐν τούτῳ τὰς ἰδέας του, ὁ συγγραφεὺς οὗτος συνέλεξε
50 περιπτώσεις φθίσεως ἀρχαμένης μετὰ τὸ 40 ἔτος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τούτου δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ ἢ μᾶλλον εἰπεῖν νὰ ὑποπτευθῇ
τὴν κληρονομικὴν ἐπιρροὴν ἢ εἰς τὸ τρίτον τῶν περιπτώσεων. Κατὰ
Moussier²⁾ ἐπίσης τὰ τρίτα πέμπτα τῶν φθισικῶν, ὀνήσκουσι μεταξὺ
20 καὶ 35 ἐτῶν τὰ δύο ἔτερα πέμπτα μεταξὺ 35 καὶ 50 ἐτῶν σχε-
δὸν πάντες ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἡ φυματιώσις ἐστὶ κληρονομικὴ, ὀνήσκουσι
πρὸ τοῦ τριακοστοῦ των ἔτους.²⁾

Ἐν Παρισίοις ἐπὶ χιλίων θανάτων καθ' ἑβδομάδα, ἀριθμοῦσι 200
θανάτους ἐκ φθίσεως πνευμονικῆς, προσεῖτι δὲ 20—30 ἐξ ἑτέρων φυμα-
τιωδῶν νόσων, τοῦθ' ὅπερ ἀντιστοιχεῖ ὡς 20 ἔως 25 πρὸς 100. Ἐν
Ἀθήναις κατὰ τὰ ἐπίσημα μηνιαῖα δελτία τῶν ἀποθιώσεων, τόσῳ ἐπι-
μελῶς συντασσόμενα ἀνέκαθεν ὑπὸ τοῦ κ. Βάμβα ὕφηγητοῦ τῆς ὕγιει-
νῆς, καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ κ. Βασιλ. Πατρικίου, ἐπὶ 150 θανάτων κατὰ μῆνα
ὡς ἔγγιστα ἀριθμοῦνται 20 περίπου θάνατοι ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως,
προεῖτι δὲ 5 ἐξ ἄλλων φυματιωδῶν νόσων (προεξαρχούσης τῆς φυμα-
τιώσεως μνηνιγγίτιδος), τοῦθ' ὅπερ ἀναλογεῖ ὡς 13 ἔως 16 πρὸς 100 κατὰ
μέσον ἔρον. Οἱ πλείονες δὲ τῶν θανάτων ἐπισυμβαίνουσιν ἐν ἡλικίᾳ με-
ταξὺ 20 ἔως 30 ἐτῶν Ἐν Λονδίῳ ὁμοίως ὁ θάνατος προσβάλλει πρὸ
πάντων τὴν ἡλικίαν 25 ἔως 35 ἐτῶν.

§ 2. — **Ἐπιρροὴ τοῦ γένους.** — Ἡ τοῦ φύλου ἐπήρεια, λέγει
ὁ καθυχητὴς Jaccoud, ἀδὲν εἶναι μεγάλη, ἄλλως τε ποικίλλει ἀπὸ χώ-

1) Traité de pathologie interne septième édition, Τόμος 2. 1883.

2) Pathologie interne, τόμος 5.

ρας εις χώραν εν τη Γαλλία το γυναικειον φύλον προμηθεύει αναλογίαν
 ὀλίγον τι μειζονα. Οἱ κκ. Langer και Fuller¹⁾ ἐπίσης λέγουσιν
 ὅτι αἱ ἐπιπροκαί τοῦ γένους και τῆς φυλῆς εἰσιν ὀλίγον οὐσιώδεις, πλὴν
 ὅτι ἐν τούτοις ἐσημείωσαν τὴν προδιάθεσιν τῆς αἰθιοπικῆς φυλῆς. Κατὰ
 τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐκ φυματιώσεως θανάτων εἰς τὰ δύο φύλα τοῦ κ.
 Fuller²⁾, βλέπομεν ὅτι πρὸς 25,083 ἄνδρας ἀντιστοιχοῦσιν 28,294
 γυναῖκες, ἐπομένως ὅτι ὑφίσταται ἀριθμητικὴ τις ὑπεροχὴ 12 πρὸς 100
 περίπου ὑπὲρ τῶν τελευταίων. Ὁ Lombard³⁾ ὁμοίως συνέλεξεν 9,549 πε-
 ριπτώσεις φυματιωδῶν ἀλλαιώσεων, εὔρε δὲ μεταξύ αὐτῶν 5,589 γυ-
 ναίκας και μόνον 3,160 ἄνδρας ὥστε ἡ θνησιμότης τῶν γυναικῶν εἶναι
 ἀκόμη ἔτι πλείον ὑψηλοτέρα ἐν τῇ στατιστικῇ τοῦ Lombard ἢ ἐν τῇ
 ὑπὸ Fuller δημοσιευθέντι βιβλίῳ. Ἐμειζων αὕτη συχνότης τῆς φυμα-
 τιώσεως παρά τῷ γυναικειῷ φύλῳ φαίνεται ὑπάρχουσα ἀπὸ παιδικῆς ἡ-
 λικίας, διότι ὁ Bartier ἐν στατιστικῇ τινι ἀναφέρει 567 κοράσια θα-
 νόντα ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως, ἐνῶ τὸ ποσὸν τῶν ἀρρένων ἦν 362. Οἱ
 Guersant και Parvoine, κατὰ Δαμασκηνόν, ἔδωκαν ἀριθμούς σχεδόν
 παρεμφερεῖς πλὴν ἀντιπεπαισθότως ἡ στατιστικῇ τοῦ Fuller δὲν ἰδρῶσι
 δρατὴν και ἐκδιδόν διαφορὰν μεταξύ ἀμφω τῶν γενῶν ἐν τῇ νηπιό-
 τητι, 3,422 παιδία πρὸς 3,535 κοράσια. Ἐν συμπεράσματι ὁ γυναι-
 κείος ὄργανισμὸς ὑπερβάλλει εἰς τὴν ἐκ φυματιώσεως προσβολὴν φαίνε-
 ται δ' ὅτι καὶ ἦν ἐποχὴν τὰ γεννητικὰ τῆς γυναικὸς ὄργανα εὐρίσκον-
 ται ἐν φυσιολογικῇ λειτουργίᾳ, ἡ θνησιμότης κέκτηται τὴν μειζονα ἐπι-
 σημότητα αὕτως ἀπὸ τῆς ἡλικίας 15 εἰς 20 ἐτῶν ἤδη ὁ ἀριθμὸς τῶν
 θανάτων ἀυξάνει παρά ταῖς γυναῖξιν μετὰ μεγίστης ταχύτητος, 2,294
 ἄνδρες πρὸς 3,292 γυναῖκας, κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ Fuller.

Εἰς ὅσῳ ἀφορᾷ τὰς φυλάς, κατὰ τὸν καθηγητὴν G. Sæe οὐδεμίαν ἐξαι-
 ρεῖται τῆς φυματιώσεως· οἱ αἰθιοπες κατ' αὐτὸν δὲν εἶναι οὐχ' ἦσαν
 οὐδὲ μᾶλλον τῶν λευκῶν ὑποκείμενοι· θνήσκουσιν ἐκ τῆς νόσου ὅπουσαν
 εὐρεθῶσιν ὑφ' ὄρους μολύνσεως. Ἐν Γαλλίᾳ, ἐπιπροσθέσει, οἱ χωρικοὶ μέ-
 νουσιν ἀπρόσβλητοι, ἐνῶ οἱ Ἰουδαῖοι προσβάλλονται ὑπὸ φθίσεως· τοῦτο
 προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ τελευταῖοι εὐρίσκονται εἰς συνεχεῖς σχέσεις μετὰ
 τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μεγάλων πόλεων, ἐνθα ἡ νόσος συνήθως βασιλεύει.
 (ἀκολουθεῖ)

1) Nouveaux éléments de pathologie et de clinique médicales. 2 ἔκδοσις,
 1883.
 2) Diseases of the Lungs 1867, σελίς 403.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΟΥ 1885.

ὑπὸ Γ. Π. ΠΙΣΠΙΡΗ (ἐν Κερκυραῖς).

(Συνέχεια. ὕμν σελ. 120).

9. — Ἐκ τῶν τῆς μήτρας, ἡ βοτρυειδῆς μύλη παρήχθη παρὰ γυναῖκα
 38ετη λαβούτη τραῖς τοκετούς, κατὰ δὲ τὰς ἀρχάς τοῦ παρελθόντος
 ἔτους, παθοῦσα, ὡς λέγει, ἔκτρωσιν τὸν τρίτον τῆς κυήσεως μῆνα, κατεί-
 χετο ἔκτοτε ὑπὸ αἱμορραγιῶν μέχρι τοῦ Ἀπριλίου, ὅτε εἰς ἄκρον κατα-
 βεβλημένη ἐνεβλήθη εἰς πλοῦχιον ἐξ Ἀράπης, ὅπως ζητήσῃ και ἄλλου
 ἱκτροῦ βοήθειαν ἐνταῦθα, ἐνθα ἀπὸ τῆς παραλλίας μόλις 5 λεπτῶν
 ὀδηγούμενη, και ὑποστηριζομένη, βεδίζουσα, κατελήφθη ὑπὸ μεγίστης
 ἀδυναμίας, ὅτε τρίς καὶ ὀδὸν ἐλειποθύμησεν, ὅτ' αἰφνης παριῶν προ-
 σήλθον εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ τρίτον λειποθυμήσασα ἐδείκνυε παντελῆ, ὡς
 εἶπεῖν, ἔλλειψιν σημεῖων ζωῆς, ἄχρις οὗ μετενεχθεῖσα εἰς τινα συγγενι-
 κὴν οἰκίαν κατεκλίθη ἐκτάδην και τῇ τῶν ἀναληπτικῶν χρήσει μόλις
 συλλήθην εἰς ἐκυτὴν, αἰτιωμένη μεγίστην ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεων και
 ἔξοδον, ὡς εἶπεῖν, τῶν σπλάγγων αὐτῆς ἐκ τῶν κάτω, ὅτε λαβόντες
 γινῶσιν τοῦ ἀναμνηστικοῦ παρῆσχομεν τὴν ἐργοτίνην μετ' ἀναληπτικῶν,
 μετὰ δύο δὲ ὥρας ἐξήγαγε τὴν μύλην ὅταν κεφαλῆς μικροῦ παιδός, οὗτω
 δὲ τῆς διαγνώσεως τεθείτης ἐχορηγήθη και αὐθις διὰ τὰς αἱμορραγίας ἡ
 ἐργοτίνη, τὸ κινεζώμων, ἡ κίνα, ὁ σιδήρος, και κατεπαύθη μὲν ἡ αἱμορ-
 ραγία μεθ' ἱκανῆς ἡμέρας, ἀλλ' αἱ δυνάμεις μόλις μετὰ δύο μῆνας
 ἐπῆλθον, ὅτε ἀπῆλθεν αὐθις εἰς Ἀράπην, ἐνθα διαπυθάνομαι ὅτι ἔχει
 κελῶς, πλὴν τῆς ἀναμίας και τοῦ ἐλειογενοῦς μίξματος. — Ὁ δὲ ξηρὸς
 τοκετὸς και ἡ τοῦ ὑτέρου ἐπίσχεσις ἐνυπῆρχον παρὰ μίξ και τῇ αὐτῇ
 γυναίκα 22 ἐτῶν, ἥτις, τὸ πρῶτον ἤδη τίκτουσα και τὸν ἕνατον τῆς
 κυήσεως μῆνα διάγουσα, παρενεβλήθη εἰς πύλην συγγενῶν, ἐξ ἧς λάξ
 ἐκακώθη κατὰ τὴν κοιλίαν, ἔκτοτε, ὡς λέγει, οὐδὲν (;) πρατηρήσασα,
 εἰ μὴ τὴν ἀπουσίαν τῶν τοῦ ἐμβρύου σκιρτημάτων, μετὰ δύο ἀπὸ τῆς
 λακτισεως ἡμέρας κατελήφθη ἐκ τῶν ὀδίνων, αἰτνες ἀδύνατοι και βρα-
 δεῖς οὔσαι ἠνάγκασαν τὴν μάϊκιν νὰ με συμβουλευθῇ πρὸς παροχὴν τῆς
 ἐρεσιβάδου βρίζης, ἥτις μετὰ τὴν διάτασιν τοῦ στομάου τῆς μήτρας δο-
 θεῖσα εἰς κόβιν ἀνὰ 10 πτ. κατὰ 15 λεπτὰ μέχρις 1—1 1/2 δραχμῆς
 μόλις ἐπέφερε τὴν ἔξοδον τοῦ τεθνεότος ἐμβρύου περι τὰς μέσας νύκτας,
 ὅτε τοῦς εἰσέτι 20 σιτάρις βρίζης εἰς δόσεις 2 κατὰ δεκάλεπτον και συμ-
 βουλευτάς νὰ εἰκότῃ τὴν μάϊκιν διὰ τὴν ταχίαν και ἀσφαλῆ τοῦ ὑτέ-
 ρου ἔξοδον ἀπῆλθον οὐκ ἄνε, οὔτε κατ' ἐλάχιστον ὑποπτευθεῖς τὴν τοῦ-
 του ἐπίσχεσιν, ἀλλὰ τὴν θην π. μ. αὐθις προσεκλήθη διὰ τὸ ὕστερον

μη κατελθόν εισέτι, ὅτε ὄντως χειρίσας εὔρον αὐτὸ μὲν παντάπασιν ἀποκολληθέν, τὴν δὲ μήτραν κλεψυδροειδῶς συνεσταλμένην καὶ συνεπιπασμένην, διὰ τῆς περιφερικῆς δὲ τοῖς δακτύλοις ἀποκαλλήσεως βραδείως χωρούσης διὰ τὸν σπασμὸν τῆς μήτρας καὶ τὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς μου οἶονει δῆξιν αὐτῆς, μόλις μετὰ μαιουργίαν 1 1/2 ὥρας ἀκριβέστα ἐξήχθη καὶ τοῦτο, μεθ' ὃ παρηγγέλησαν πλύσεις, ἀντισηπτικὰ καὶ συμπύρετρα εἰκότα. — Τὴν μητρορραγίαν παρῆρθεσα παρὰ τὸ τέταρτον τικτούση γυναικί, καὶ ἤδη τὴν 6 ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ ἡμέραν ἐκ ταύτης κατάληφθίση, ὅτε προσκληθεὶς ἰατρὸς παρήγγειλε τὰ εἰκότα, πλὴν κακῆ παρενοήσεως ἐπειθέθησαν θερμὰ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ ὑπογαστρίου καταπλάσματα, ὅτε καὶ δι' ἡ βαρδιακοκία ἐπῆλθεν ἡ ἐπιλόχειος μητρορραγία, εἰς μεγίστην προαγοσθιὰν λεγῶ ἐξάντησιν, ὅτε προσκληθεὶς εὔρον αὐτὴν φρικιδῶσαν, ἐξηγριωμένην τὸ πρόσωπον καὶ τὸν χαρακτήρα, πυρέσσουσαν, καὶ σπασμωδιῶσαν τετανικῶς καὶ μετὰ τριτοῦ δέ, καὶ λέγουσαν μόλις ὅτι ἐρρευσεν ἀπὸ κάτω, ἐπισκοπήσας τὰ γεννητικὰ ὄργανα καὶ πλύσιν ψυχρῶν ἀντισηπτικῆν παραγγείλας, εἶδον αὐτοστιγματῶν αἵματα πλεῖστα βεύστα τε καὶ ἐν θρομβώσει μάλιστα, πληροῦντα ὅλα ἐνδύματα, δόθνια καὶ λεκάνην δέ, μεθ' ὃ παρηγγέλη βρωμιούχον κάλιον, καταπότια πολλῆς ἐργονίνης μετὰ κινίνης, καὶ ψυχρὰ μὲν ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου, ὑπερχλωροισχός δὲ σίδηρος μετὰ φαινελαίου πρὸς πλύσιν καὶ ἐνέσεις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, μεθ' ἧς τὴν πρώτην (μετὰ 10 ὥρας) ἡ γυνὴ ἦν ὅλως ἀπεηλασμένη πάντων τῶν νοσηρῶν φαινομένων, πλὴν τῆς κραταιᾶς ἀναιμίας, καθ' ἣς τὰ κατάλληλα παρηγγέλησαν μέσκα.

10. — Ἐκ τῶν δυσκρασιῶν, ἡ μὲν χοιράδωσις λίαν ἐκτεταμένη ἐστὶν ἐνταῦθα παρὰ μικροῖς τε καὶ μεγάλοις τὴν ἡλικίαν, πλὴν σπανίως ποτὲ ἀπολήγει εἰς φυματίωσιν, ὑποθάλλεται δὲ πρὸς τῆ κληρονομικῆ ἀφορμῇ ὑπὸ τῆς κακῆς διαίτης, τῆς μνησθείσης ἀνηλιότητος καὶ δι' ἧς μεγάλης ὑγρασίας καὶ τῶν ἀθλίων οἰκημάτων. — Ἡ δὲ σύφιλις ἐν χώρῃ ἐπικρατικῆ μικρᾶς συγκοινωνίας καὶ ἐπιμυξίας ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἰδόντας καὶ ἐπισκεψαμένους ἄλλας πόλεις καὶ ἰδίᾳ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Ζάκυνθον. — Βλεννόρροιαι δ' ἰκαναί, ἀλλ' οὐδεμία τούτων ἐν τοῖς ἀνω πίναξιν ἐσημειώθη.

Πρὸς ἐπίμετρον τῶν ἐλαχίστων τούτων ἐπιτραπέσιω μοι καὶ προσθέσω καὶ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις: 1. — Ρευματικὸν πυρετὸν καλῶς καὶ οὐχὶ καταρροϊκὸν ἢ ἀρθρομερινὸν διαλείποντα, καθότι οὗτος ἐκ ψύξεως προκαλούμενος οὐδέποτε παρουσιάζει καταρροϊκὰ φαινόμενα, διαλύεται δὲ τῆ χρήσει διαφορητικῶν μάλιστα, καὶ τῆς κινίνης δὲ, ἀναγκαιοτάτης ἐν παντὶ ἐλώδει μέρει. — 6'. — Ἡ τῆς κινίνης χρῆσις λίαν εὐσεβὴ ἐστὶν, ἀλλ' ὅμως δύο τινὰ μοὶ παρέσχε σπάνια, τὸ μὲν δύο Ζακύνθιοι ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Ἀντώνιος Τσικακισιάνος 17 καὶ 21 ἐτῶν πρὸ 4 ἐτῶν ἤδη

λαμβάνοντες, χρεῖας τυχοῦσης, θεϊκὴν κινίνην καταλαμβάνονται ἐκάστοτε ὑπὸ γενικῆς καθ' ἅπαν τὸ σώμα κνησημονίας, διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀγγειοκνητικῶν νεύριον ταύτης δράσιν· τὸ δὲ ἡ βήθεσσα 29ατῆς ὑστερικῆ ἀμα λαμβάνουσα δι' ἐλώδεις πυρετοὺς κινίνην καταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἐρευγμῶν, τῆς σφαιράς, τῆς ὑστερικῆς αἵρας, τῶν σπασμωδικῶν καὶ δι' ἧ πάντων τῶν ὑστερικῶν συμπτωμάτων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλας τῆς κινίνης, μηδὲ τοῦ καρδιακοῦ ἐξαιρουμένου παρῶγει ληφθέν αὐτὰ ταῦτα, ὅποτε ἀναγκάζομαι καὶ συνδυάσω τὴν κινίνην τὴν θεϊκὴν μετὰ βρωμιούχου καλίου ἀνὰ γραμμάριον εἰς κόνιν, ἢ μάλιστα καταπότια πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ποθομένης καταπάσεως τῶν διαλειπόντων. — Τὴν δὲ κνήφην διὰ τὸ ἐπίμονον καὶ ἀπρόσβλητον πάση θεραπείᾳ καλῶ, ἄλλως τε μᾶλλον ἤρμοζεν ἡ κνησημονία, ὅτε ἐλλειπόντων τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῆς συμπτωμάτων.

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΚΤΙΚΟΥ ΟΞΕΩΣ.

ὑπὸ ΔΔ. ΣΧΙΜΦΑΕ (ἐν Τριπόλει).

(Συνέχεια. ἑρα σελ. 123).

*Ἡ ἐν τῇ Γερμανικῇ φαρμακοποιᾷ ἀναφερομένη σκευασία τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος ἦτο ἐσωτερικῶς ἐν χρήτει ὡς στομαχικὸν καὶ ὡς διαλυτικὸν μέσον κατὰ τῶν συγχοιμμάτων ἐν φωσφορικοῦ ὀξέος, τέλος ὡς ὑπνωτικόν, ἀλλὰ ταχέως παρητήθη ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ χρῆσις καὶ ἔμεινεν ἡ ἐξωτερικὴ πρὸς μαλάκυσιν τῶν ψευδομεμβρανῶν κατὰ τοῦ Group καὶ τῆς διφθερίτιδος. Εἶναι δὲ τὸ γαλακτικὸν ὀξὺ ἄχρουν. ἄοσμον, διαυγές, παχύρρευστον, ἐπὶ συνήθους θερμοκρασίας μὴ ἐξατμιζόμενον ὑγρὸν. Μεταχειρίζεται δὲ τοῦτο ὁ Βιηιι ἐν εἴδει μαλκκοῦ φυράματος, τὸ ὁποῖον ἐκάστοτε πρὸς τῆς χρήσεως παρασκευάζει τῆ προσθήκῃ λεπτοῦς κόνεως πυριτίου (Kieselsäure).

Πρὸς εὐχερεστέραν κατάληψιν τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως τοῦ ἐπιδέσμου ἀναφέρεται ὡς παράδειγμα ἡ ἐφαρμογὴ τούτου ἐπὶ ἐνὸς σπογγώδους ἔλκους. Τὸ ἔλκος τοῦτο, ἀπογέννημα σπογγώδους ἀποστήματος, ἔχει μέγεθος ταλλήρου, πυθμένα κεκαλυμμένον ὑπὸ ἀναιμικῶν σπογγωδῶν εὐκόλως αἰμορροχουτῶν κοκκίσεων, τὰ δὲ χεῖλη τοῦ σχηματίζονται ὑπὸ λελεπτυσμένου, κυκνωποῦ, καλὸχρου, ὑπονομευμένου δέσματος ὅπως προφυλάξῃ τις τὸ πέριξ ὑγιές δέρμα ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος, ἀλείφει τοῦτο εἰς ἀρκετὴν ἔκτασιν περὶ τὰ χεῖλη τοῦ ἔλκους ἀφθόνως διὰ Τρουματικίνης (Διόλυσις Γουταπέρχας ἐν χλωροφορμῶ) μετὰ τοῦτο

δὲ ἐπιτίθεται, τὸ ἐν τοῦ προχείρου ἐτοιμασθέν φάρμακον διὰ γαλακτικοῦ ὀξέος, ὅσον τὸ πᾶχος μαχαιρίου ἐπὶ χάρατος ἐκ Γουταπέργας ἢ Billroth-Baillist, ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς πασχούσης θέσεως καὶ καλύπτεται διὰ βράτης. Μετὰ βραχὺν χρόνον, εἰς τινὰς περιπτώσεις μετὰ λεπτά τινα τῆς ὥρας, μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ φαρμάκου, ἐπέρχονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἰσχυροὶ, καυστικοὶ πόνοι, οἵτινες ὅμως τακτικῶς παύουσι καθ' ὁλοκληρίαν μετὰ μίαν μέχρι τριῶν ὡρῶν. Μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως ἀφαιρεῖται ὁ ἐπίδεσμος τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος καὶ ἐκάστοτε παρατηρεῖται ἡ ἐξῆς εἰκὼν· Ἡ πρότερον ἐπίπεδος ἐλκώδης ἐπιφάνεια μεταβάλλεται εἰς κοιλότητα πεπληρωμένην ὑπομέλκνους εὐκόλως ἀποπληνωμένου πόλτου. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πόλτου τούτου παρουσιάζεται ἡ κοιλότης ἐνίοτε ἐντελῶς ἐλευθέρᾳ σπογγωδῶν ὕλων καὶ μάλιστα διακρίνεται τῆς δι' ὀξέος κοχλιαρίου σχηματιζομένης κοιλότητος. Τὰ τοιχώματα τῆς κοιλότητος εἶναι ὑπερυθρα, ὄχι πλαστικά, δὲν αἰμαῖουσι ἐπὶ τῇ ἐπαφῇ, δὲν παρέχουσιν ὅμως τὰ συμπτώματα τῆς καύσεως. Εἰς πλείστα περιπτώσεις ἀπαιτοῦνται πλείονες ἐπίδεσις γαλακτικοῦ ὀξέος πρὸς καθάρσιν τῶν σπόγγων. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκάστου ἐπίδεσμου καὶ καθάρσιν τοῦ τραύματος ἐπιδένομεν τοῦτο διὰ Γάζης Ἰωδιοφορμούχου καὶ μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἀνανεοῦμεν τὴν διὰ γαλακτικοῦ ὀξέος ἐπίδεσμον. Ἀρκετὸν δὲ ἡ ἐλκώδης κοιλότης ἐντελῶς ἀπαλλαγῆ ἔσθαι σπογγωδῶν κοιλώσεων, ὅπερ κατὰ κανόνα μετὰ 2—3 ἐπίδεσις κατορθοῦται, ἐπιθέτομεν μόνιμον διὰ Ἰωδιοφορμούχου γάζης ἐπίδεσμον. Ταχέως δὲ ἀρχεται ἀφθονὸς ὑγιῆς σαρκοφυΐα καὶ ἐπούλωσις. Δὲν εἶναι ἀνάξιον μνείας ὅτι ἡ μετὰ τὴν διὰ γαλακτικοῦ ὀξέος ἰατρικὴν οὐλὴ ἐπὶ ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Billroth παρατηρηθεισῶν περιπτώσεων ὑπερῆς λεῖψ καὶ μαλακῆ, μάλιστα δὲ ἐπὶ σπογγωδῶν ἐστιῶν πλησίον τοῦ κατωτέρου βλεφάρου οὐδέποτε ἐπῆλθεν ἐκτρόπιον τούτου. Ἡ τοπικὴ ἐνέργεια τοῦ γαλακτικοῦ διακρίνεται τῆς ἐνεργείας τῶν κυστικῶν φαρμάκων, διότι, ἐν ᾧ ταῦτα, ὅπως ὁ Moseley ἐπιτυχῶς παρατηρεῖ, ἐπίσης καταστρέφουσι καὶ φίλον καὶ ἐχθρὸν, τὸ γαλακτικὸν δὲ δὲν ἐσχαθρῶνει, δὲν καυτηριάζει τοὺς σπογγώδεις ὄγκους, ἀλλὰ διαλύει, ἀπολύει αὐτούς. Τὸ γαλακτικὸν ὀξὺ καταστρέφει καὶ τὴν ὑγιᾶ καὶ τὴν πάσχουσαν ἐπιδερμίδα, ἀλλ' ὅμως κατὰ τῆς ἐκδηλώσεως ὅλων τῶν παρατηρητῶν ἀναμφιβόλως κηδεταὶ ἐντελῶς τοῦ ὑγιοῦ· καὶ ἀπομακρύνει τὰς σπογγώδεις ἐκθλασθήσεις μετὰ τῆς αὐτῆς ἀσφαλείας οἷος τὸ ὀξὺ κοχλιαρίου. Μάλιστα ἐν ᾧ τοῦτο πολὺ μικρὰ σπογγώδη νεοπλασμάτα, μὴ διακρινόμενα διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀφίνει ἀλώθητα, δὲν συμβαίνει τοῦτο διὰ τῆς χρήσεως τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος, καθόσον εἰς τὴν ἐνέργειαν τούτου ὑποκύπτει ἀμετατρέπτως πᾶν τὸ σπογγώδες. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος ὀφείλεται ἡ ἀποφυγὴ ὑποτροπῶν, αἵτινες ἐνίοτε καὶ μετὰ ἐπι-

μελεστώτην ἐγγείρησιν ἐπιγίνονται. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπως ἐπὶ τοῦ περιγραφέντος παραδείγματος, γίνεται ἡ χρῆσις τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος ἐπὶ ὅλων τῶν μορφῶν τῶν φυματιωδῶν ἐστιῶν τῶν ἀπαλῶν μυρίων. Ἰδιαίτον εἶναι εὐνοίᾳ ἢ μετατροπῇ τῆς τοπικῆς παλῆσεως, τοῦ ἀποστήματος, τοῦ συριγγίου, τοῦ λυμφώματος, εἰς ἔλκος, καθόσον ἡ ἐπίπεδος μορφή διευκολύνει τὴν σύγχρονον ἐπίθεσιν ἀναλόγου ποσότητος ὀξέος καὶ ἐπομένως τὴν ταχέαν ἐνέργειαν τούτου.

Ὁ κύριος Billroth ἐπειράθη ἐν διαστήματι τετραμήνῳ ἐπὶ 34 ἀσθενῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρει 19 κατ' ὄνομα περιγράφων τὸ ἱστορικὸν καὶ τὴν καλὴν ἔκβασιν. Οἱ μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος πόνοι εἶναι ἐντόνως καίοντες, ὄχι ὅμως ἀφόρητοι, τινὲς πάσχοντες ἰσολογίζουσι τούτους πλησιάζοντας τοὺς διὰ καυτηριάσεως διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὴν ἰατρικὴν ταύτην πρὸς τὴν ἐγγείρησιν τὴν παρὰ τοῦ Volkman τὸ πρῶτον ἐνεργηθεῖσιν διὰ τοῦ τριητικοῦ κοχλιαρίου, ὀφείλομεν νὰ δηλολογήσωμεν ὅτι ἐνίοτε ἔχομεν τὸ ἀποτέλεσμα ταχύτερον διὰ τούτου, ὄχι ὅμως καὶ ἀσφαλέστερον. Τὴν χρῆσιν τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος προτιμῶμεν ἐπὶ κοχλιαροφθῶν ἀσθενῶν, ἐκτός δὲ τούτου ἡ ἰατρικὴ αὕτη εἶναι προτιμητέα καθόσον δὲν ἐπέρχεται μετὰ ταύτην ὑποτροπῆ· αἱ δὲ οὐλαὶ δὲν γίνονται δύσμορφαι.

Πιστεύει λοιπὸν ὁ Billroth ὅτι τὸ γαλακτικὸν ὀξὺ·

1) Καταστρέφει ῥιζιθὸν τὰς σπογγώδεις σαρκοφυΐας καὶ φεῖδεται τῶν ὑγιῶν ἰσθμῶν ἐξαιρέσει τῆς ἐπιδερμίδος.

2) Ἀντικαθιτᾷ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν χρῆσιν τοῦ κοχλιαρίου τοῦ Volkman.

3) Αἱ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτου γινόμεναι οὐλαὶ εἶναι μαλακῆ καὶ ἐπίπεδοι.

4) Μετ' ἀκριβοῦς χρῆσιν τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος ἀποκλείεται ἡ τοπικὴ ἀναγέννησις τοῦ κατὰστραφέντος ἀπογεννήματος.

Ἰδιαίτον εἶναι ἄξια προσοχῆς ἢ ἐν τῇ ἰατρικῇ ἐταιρίᾳ τῆς Βιέννης ὁμιλίᾳ τοῦ καθηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς Moseley ἀπερὶ τοπικῆς ἰατρικῆς ἀξίας τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος, ἔχουσα περὶ τοῦ ὅς ἐξῆς·

Λαμβάνων τὸν λόγον, διότι προτίθεμαι νὰ παρουσιάσω ὑμῖν δύο περιπτώσεις ἰατρικῆς διὰ γαλακτικοῦ ὀξέος, συγκρίνω δὲ διασαφήσω τὴν παρουσίαν θέσιν μου καθόσον ἀφορᾷ τὴν νέαν ταύτην ἰατρικὴν μέθοδον. Τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ὁμοῦ ἐμκυτὸν ὑπόχρεων πρὸς τοῦτο, καθόσον νεωστὶ καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐγένοντο ἐκδηλώσεις, αἵτινες φέρουσι σύγχυσιν περικτῆν εἰς ὅλον τὸ θέμα τῆς διὰ γαλακτικοῦ ὀξέος ἰατρικῆς. Τελευταῖον ὁ Dr. Tollinok εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς ἰατρικῆς ἐταιρίας τῆς 9ης ε. μηνὸς ὁμιλῶν περὶ τοπικῆς χρήσεως τοῦ γαλακτικοῦ

δξέος ἐπὶ φυμκτιώσεως τοῦ λάρυγγος ἀποφαίνεται ὅτι «τὸ γαλακτικὸν δξὺ δὲν εἶναι εἰδικὸν κατὰ τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος». Ἐάν τις δὲν ἠκολούθει τὰ ὀλίγα περὶ τοῦ θέματος, *γαλακτικὸν δξέος*, γεγραμμένα, ἠδύναντο ἴσως νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ γαλακτικὸν δξὺ θεωρεῖται ὡς εἰδικὸν φάρμακον· ἀλλὰ τοιαύτη δοξασία μέχρι σήμερον παρ' οὐδενὸς ἐξετέθη ὠρισμένως. Πρὸς τί λοιπὸν ἢ ἄλλως περιττὴ αὕτη ἀρνητικὴ ἀπόφρασις;

Εἰς τὴν Γερμανικὴν ἰατρικὴν ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα ἀριθ. 43 ε. ε. περιγράφει ὁ Joseph εἰς Βερολίνον μίαν περίπτωσιν λευκοπλακία τοῦ στόματος (*Leucoplaecia Bucalis*) τὴν ὁποίαν ἐθεράπευσε διὰ γαλακτικὸν δξέος. Ὁ Joseph ὅμως λέγει εἰς τὸ ἄρθρον του, ὅτι εὕρισκεται εἰς ἀντίφρασιν πρὸς ἐμὲ, καθόσον αὐτὸς ἀφῆκε μόνον παροδικῶς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ σκεύασμα καὶ ἐπέβηκεν αὐτὸ ὄχι πεπυκνωμένον, ἀλλ' ἀραιωμένον 80 οἴο. Ἐννοεῖται ὅμως ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ἐμμονῆς τοῦ ἐπιτεθέντος φαρμάκου καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιθέσεως αὐτοῦ μεταβάλλοντα κατὰ τὴν ποιότητα τῆς παθήσεως καὶ κατὰ τὴν τοποθεσίαν ταύτης. Νομίζω δὲ ὅτι ὁ κατὰ ποιότητα καὶ τοποθεσίαν διάφορος τρόπος τῆς χρήσεως δὲν προκαλεῖ οὐδεμίαν ἀντίφρασιν μεταξὺ τοῦ κ. Joseph καὶ τῆς ἐμῆς σμικρότητος. (ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΟΥΧΙ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΕΙΣΑΧΘΕΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

ὑπὸ Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Βερολίνο).

(Συνέχ. Ὁρ. Σελ. 116).

9. — "Ἐὶς ὕδωρ τριχλωρομορμηκυλιούχον.—Aqua Chloroformii, Chloroform wasser. Eau Chloroformée

Παρασκευή. — Ἐν φιάλῃ μέχρι τῶν $\frac{3}{4}$ τῆς χωρητικότητος αὐτῆς μετ' ὕδατος ἀπεσταγμένου πεπληρωμένη, προστίθεται ποσὸν τι τριχλωρομορμηκυλίου (*chloroformium*), τὸ δὲ μίγμα ἀναταράσσεται κατ' ἐπανάληψιν καὶ τακτικῶς ἐπὶ μίαν ὥραν· εἶτα δὲ τίθεται ἡ φιάλη κατὰ μέρος ἔνα τὸ ἀδιάλυτον τοῦ τριχλωρομορμηκυλίου καταβυθισθῆ, τὸ δ' οὕτως ἐντελῶς διχυρῆς ὑγρὸν, ἧτοι *Aq. Chloroformii saturata*, ἀποχωρίζεται ἐκ τοῦ ἰζήματος διὰ μεταγγίσεως.

Σύνθεσις. — Τοιαύτη κλειροστμένη διάλυσις τριχλωρομορμηκυλίου ἐμπεριέχει περίπου, κατὰ μέσον θερμομετρικὸν ὄρον, εἰς ἕκαστὸν μέρος ὕδατος 9 μέρη τριχλωρομορμηκυλίου.

Ἰδιότητες.—Εἶνε ὑγρὸν ἄχρουν, διαυγές, ὀσμῆς τριχλωρομορμηκυλίου, κυστικὸν καὶ ὑπόγλυκον τὴν γεῦσιν· ὅταν δ' ἢ τεθολωμένον ἢ ὑπώχρουν, ἐμπεριέχει ἀδιάλυτον τριχλωρομορμηκύλιον μετηωρημένον, διὸ καὶ ἕνεκα τῆς ἰσχυρῆς, σχεδὸν κυστικῆς ἐρεθιστικότητος αὐτοῦ εἶναι ἀχρηστον.

Ἐσωτερικῶς, ἄκρτον μὲν ὂν, ἔχει λίαν ἐρεθιστικὴν ἐπὶ τῶν βλενομεμβρανῶν τοπικὴν ἐνέργειαν· μετ' ἴσου δὲ ποσοῦ ὕδατος ἠραιωμένον ἔχει ἀντιζωματικὰς ἰδιότητας, καὶ φαίνεται ἀναίσθητικῶς ἐπὶ τῶν βλενομεμβρανῶν τοπικῶς ἐπιανεργόν(;)· Ὁ de Beurmann συνίστησιν αὐτὸ πρὸς διακλυσμοῦς τοῦ στόματος εἰς ὀδονταλγίας, ἐσωτερικῶς δὲ εἰς καρδιαλγίας, διεύρυνσιν τοῦ στομάχου, ἀποπνευστικὰς ἐν τούτῳ ἐπέξεργασίας, εἰς ἔμετον καὶ μάλιστα τὸν τῶν ἐγκύων· ἔτι δὲ ὡς ὑγρὸν διορθωτικὸν τῶν κακῶν γεῦσιν ἐχουσῶν καὶ εὐκόλως ἔμετον προκαλουσῶν οὐσιῶν· τέλος δ' ἐπαινεῖται καὶ ὡς βοηθητικὸν τῶν καρπακρῶντικῶς καὶ νεφρωτικῶς ἐνεργούντων μέσων, ὅλον τοῦ ὀπίου, τοῦ βρωμιούχου καλίου, τῆς χλωράλης.

Δόσις.— Ἄκρτον τὸ τριχλωρομορμηκυλιούχον ὕδωρ (*Aq. Chloroformii saturata*) ἕνεκα τῆς ἰσχυρῆς τοπικῆς ἐρεθιστικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας δέον ἔνα μὴ παρέχεται ἠραιωμένον δὲ μετ' ἴσου ποσοῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος μεταποιεῖται εἰς τὸ οὕτω δῆ, *Aqua chloroformii diluta*, λεγόμενον, ὅπερ κατὰ μικρὰ τέτοιον κοχλιάρια, ἢ καὶ ὀλίγω τούτων μείζονα, χορηγεῖται. Διὰ προσθήκης δ' ἐν αὐτῷ ὕδατος τῶν ἀνύων τῆς χρυσομηλέας, ἢ τοῦ ἠδύσμου τοῦ πεπερώδους, ἢ τοῦ ἀνήθου βελτιοῦται πως ἡ γεῦσις αὐτοῦ. Ἐν τούτοις δ' ἀναγράφεται ὡς ἑξῆς·

Ἐσωτερικῶς

Rp.	Aq. chloroform. saturat	150,0.
	» Flor. aurant.	50,0.
	» destillat.	100,0.

M. D. Sig. Κατὰ μικρὰ τέτοιον ἢ καὶ ὀλίγω μείζονα κοχλιάρια (de Beurmann).

Rb.	Aq. chloroform. dilut.	100,0.
	» Flor. aurant.	20,0.
	Syr. simplic.	30,0.
	Kalii bromati	1,0.
	Morphii hydrochlor.	0,03.

M. D. Sig. Πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀνὰ ἓν παιδίον (ἢτοι ὀλίγω μείζον τέτοιον) κοχλιάρια, ἢ καὶ κατὰ μεγάλαι κοχλιάρια δ' ἠλικιωμένους, *Potion bromatée calmante* (de Beurmann).

Rp.	Aq. Chloroform. dilut.	100,0.
	» Ment. piper.	20,0.
	Syr. simpl.	30,0.
	Natrii salicilic.	4,0—8,0.

M. D. Sig. Κατά ὄραν ἐν μέγα κοχλιάριον (de Burmann).
 Rp. Aq. chloroform. dilut. 100.0.
 » Flor. aurant. 20.0.
 Syr. Papaver. 30.0.
 Kalii bromat. 1.0.
 M. D. Sig. Πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀνά ἓν τεύου (ἢ καὶ ὀλίγω μετ-
 ζον) κοχλιάριον εἰς παιδία. Potion calmante pour les enfants. (de
 Burmann).

6. — **Ἰτεϊλικὸν βισμούθον.** — Bismuthum salicylicum. Salicylsäures Wismuth ἢ basisches Wismuthsalicylat. Salicylate de Bismuth.

Παρασκευή.— Κεκρυσταλλωμένον νιτρικὸν βισμούθον ἀποσυντίθεται ἐν πεντακκοσιαπλασίῳ τῷ βάρει πρὸς ὕδατος, διὰ νατρολουσίης ἀθθενῶς ἀλλυλικοῦ γενομένου, τὸ ὅποιον (ὕδωρ) ἐμπεριέχει διαλυμένον διπλάσιον τὸ βῆρος τοῦ πρὸς χρῆσιν νιτρικοῦ βισμούθου ποσὸν ἰτεϊλικοῦ νάτρου τὸ δὲ σχηματισθὲν ἕζημα ἀποπλύνεται τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὕδατος, μέχρι οὗ τοῦτο μεθ' ὑπερχλωριούχου σιδήρου οὐδόλως ἰώδη χροιάν παρουσιάζει, μεθ' ἧς ἐπὶ ἀπορροφητικοῦ χάρτου ἢ πηλωδῶν πλακῶν ἐξαπλούμενον, ἀποξηρνίζεται. Συντίθεται δὲ χημικῶς τὸ βισμούθον τοῦτο ἰτεϊλικὸν βισμούθον ἐκ B_2O_3 (C7 H6 O2) 2+ 2B_2O_3 (C7 H6 O2) 2, ἢτοι ἐμπεριέχει περίπου 76 ο[ο] ὀξείδιον βισμούθου καὶ 23 ο[ο] ἰτεϊλικὸν ὀξύ. (Jaillet).

Ἰδιότητες.— Εἶνε ἄμορφος, ἀθθενῶς κίτρινωπὴ καὶ εἰς ὕδωρ ἀδιάλυτος κόκκος, ἥτις διὰ τῶν ὀξέων εὐκόλως ἀποσυντίθεται, ἔχει δὲ γεῦσιν ὑπόστυφον.

Ἐνέργεια καὶ χρῆσις.— Ἐσωτερικῶς δίδεται ἀντὶ τοῦ ὑπονιτρικοῦ βισμούθου εἰς διάφορα εἶδη διαρροίας, καὶ φαίνεται ὅτι εἶνε λίαν ἀνεκτὸν τῷ στομάχῳ. Ὁ Vulpian ἐπέτυχεν ἐν τῷ τύφῳ διὰ μεγάλων δόσεων κανάπτωσιν τῆς θερμοκρασίας 10—20 Κ. μετ' ἀφθόνων ἰδρώτων καὶ βελτιώσεως τῆς γενικῆς καταστάσεως.

Δόσις.— Ἐσωτερικῶς 0,3—0,5 εἰς κόβιν. Ἐν τῷ τύφῳ 1,0—2,0 ἐν πετάλοις ἐξ ἄζυμου πολλακις τῆς ἡμέρας, ἀλλ' οὐχὶ πλεόντων 10,0—12,0 (Vulpian).

7. — **Κανναβίνωνον.** — Cannabisindium.

Τοῦτο εἰσῆχθη εἰς τὸ ἐμπόριον παρὰ τοῦ Merck (Darmstadt) καὶ τοῦ Bombelom (Neuenahr). Ἐξάγεται δὲ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς καννάβως, καὶ

ἔχει σύστασιν ἐκχυλίσματος, ἐν τῇ θερμότητι κατὰ τι διαφερόμενον, εἶνε δὲ μελανόχρουν τὴν χροιάν, καὶ ἀρωματικῆς ὁσμῆς. Πάντη δὲ ἀδιάλυτον ἐν τῷ ὕδατι ἐν, διαλύεται εὐκόλως εἰς τὸ οἶνόπνευμα, τὸν αἴθερα, τὸ τριχλωρομορμηκὺλιον καὶ τὰ παχέα ἔλαια.

Ἐνέργεια καὶ χρῆσις.— Εἰς δόσιν 0,05—0,1 εἶνε καταπραυντικὸς καὶ προκαλεῖ ὕπνον ἀνευ προηγουμένης διεγέρσεως, καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶν κακῆς κατὰ τὴν προσεχῆ πρῶτην ἐπιπεργείας ὡς ὑπνωτικὸν δὲ εἶνε ἐν χρῆσει εἰς διαφόρους νευρικοῦ ἐρεθισμοῦ καταστάσεις, εἰς τὴν μελαγχολίαν, τὸν ὑστερισμὸν κτλ. Καίτοι δὲ τὸ θεραπευτικὸν τοῦτο μέσον ἐπάγεται ὡς τὰ πολλὰ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, καὶ φαίνεται ἐν γενεῖ εὐπρόσδεκτον τοῖς ἀρρώστοις, οὐδὲν ἦσσαν ὅμως συχνὰ καὶ ἀποτυγχάνει τοῦ σκοποῦ, δυσάρεστα καὶ σπουδαῖα συμπτώματα (ἀνησυχία, τρόμον, δύσπνοια, λαλιά, σκοτοδινία, ἔμετος), συνεπαγόμενον, (Gnauek, Blumenthal), ἢ γλωρῆλη οὐδόλως ἀντικαθίστησιν αὐτὸ (Mendel, Gnauek).

Δόσις. Ἐσωτερικῶς ἀπὸ 0,05—0,1 εἰς κόβιν μετὰ πεφυγμένου νηφοκόκκου. Ὁ Merck φέρει εἰς τὸ ἐμπόριον μελανόχρουν τινε, κατὰ 10 ο[ο] λειοτετριμμένην, οὐχὶ συγκολλημένην κόβιν, ἥτις ἀπὸ 0,5—1,0 παρέχεται. (ἀκολουθεῖ)

Κωδεΐνης χρῆσις.— Κατὰ τὸν ἱατρὸν Schneider ἡ Κωδεΐνη δέον νὰ δίδεται εἰς δόσεις γενναιοτέρας τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει, προσθέτων ὅτι πάντοτε χορηγῆσας αὐτὴν αἰσίως εἰς δόσιν ἀπὸ 2—4 σιταίων ἀπαξ μόνον ἔσχεν ἐνοχλήσεις ἀπὸ τοῦ στομάχου (ἐμέτους).

Τὰ τῆς Κωδεΐνης ἔλαια εἰς τὴν μέχρι τοῦ ἕν συνήθη δόσιν 1|5 σιταρ. ἕως 1 σιταρ. οὐδὲν ἔχουσι ἀποτέλεσμα. Ἐπὶ μορφινωμακίης χορηγῶν ὁ Schneider τὴν Κωδεΐνην ἐν ἀρχῇ τῆς θεραπείας ἀνά 2 σιταρία κατὰ τρίωρον, καταβιβάζει προϊόντας τοῦ χρόνου βαθμηδὸν τὰς τε δόσεις καὶ τὴν συχνότητα αὐτῶν.

Ἰδροχλωρικὸν ὀξύ κατὰ τῆς δυσπεψίας.— Κατὰ τὸν ἐν Ulreicht καθηγητὴν Talma ἡ ζύμωσις τῶν ἐν τῷ στομάχῳ τροφῶν εἶναι ὡς τὰ πολλὰ ἡ αἰτία τῆς δυσπεψίας, αἰτία δὲ τῆς ζύμωσις ταύτης εἶναι ἡ ἔλλειψις ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, συνεπῶς ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ἡ χρῆσις τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος εἶναι τὰ μάλιστα ἐνδείξιμην.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ἱατρὸν διὰ τοῦ ἐνηλίκου ἡ δόσις τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἔστω δσον 15 σιταρίων ἐν 22 οὐγκίαις ὕδατος ἐντὸς εἰκοσίων καὶ τεσσαρῶν ὡρῶν, τὸ φάρμακον δίδεται μετὰ τὸ γεῦμα καὶ εἰ δυνατόν χλιαρὸν.

Ὁ Talma διὰ τῆς θεραπευτικῆς ταύτης ἀγωγῆς ἔσχεν αἰσιώτατα ἀποτέσματα καθ' ἂς περιπτώσεις ἢ διὰ τῶν ἀλλυλικῶν θεραπειῶν ἀπέβη ματαία, παραδέχεται δὲ προσέτι ὅτι ὠφελεῖ καὶ ἐπὶ ἔκτους καὶ καρκίνου τοῦ στομάχου, αἰτινες ἀλλυιώταις περιελθεῖν τὴν ἐν λόγῳ ζύμωσιν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΦΥΝΣΕΩΣ.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὸν **Γαληνὸν** ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνονται παρὰ τῷ κ. **Ἡρ. Φ. Βασιλεσάδῃ** διευθυντῇ τοῦ Γραφείου τοῦ Διεθνoῦς τύπου. Ἐπίσης ἐν τῷ Γραφείῳ τούτῳ ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς πᾶν περιοδικὸν ἢ ἡμερησίαν ἐξ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης καὶ προμηθεύονται οἱ βουλούμενοι παντὸς εἴδους ἐπιστημονικὰ βιβλία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPHO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ
JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τύτανον. Ὁξειδωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Ἰονικὰ, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωικὸν θεμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὴν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐπιτήσασιν ὑπέλαψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσημα τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὁργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἂς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννεύρωσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διαγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφωσιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

EATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζόμενη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ἮΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλην τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδόλως διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γαστρὴν λίαν εὐάριστον ὅπου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψὶν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διαιτήσιν.

ἮΟ DORVAULD.

Ἔκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐνὴν ὀνοματολογία.

Ἐὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς **EASTERN AGENCY-Karakouy Deirmea Han.**

Ἡ διεύθυνσις **EASTERN AGENCY** ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἡμερησίας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτίσει

εις τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κτανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικασέδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικσιανῆς εἰς τοὺς κκπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατρικίου. — **Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν.** — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — **Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν.** — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὅλῳ 15.

Φ. Νικεῦέρου. — **Εἰδικὴ Νόσολογία καὶ Θεραπευτικὴ.** *Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐπανέβηται, ὑπὸ Γ. Καραμῆτσα.* — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.

Α. Δ. Γεωργιανῆ. — **Στοιχεῖα Ἰατροδικαστικῆς.** Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 25²⁵ πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εὐρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.— Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.

DE L'APHASIE

et de ses diverses formes

par L. D' BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

BOURNVILLE et BRICQX. — *Manuel de technique des autopsies.* — 1. Vol. in 320. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes. 4. Paris.